

σέλθωσιν εἰς τὴν δικαιοσύνην, καὶ ἐν γένει μᾶς ἀπῆλλαξε τῆς παρουσίας ὄντων ἐπιφθόνων καὶ λυμαινομένων ἐπὶ χρόνον τὴν κοινωνίαν μας. Ἐν τῇ ἐλλείψει ἀστυνομίας ἐνεργεῖ πᾶν τὸ δυνατόν πρὸς ἰσχυρίαν τοῦ τόπου, καὶ δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ἐν ἀληθείᾳ, ὅτι ἐστὶ σχεδὸν πρωτοφανής ἡ τοῦ ἀξιωματικοῦ τούτου ἐνέργεια τῶν ἀνατεθέντων αὐτοῦ καθηκόντων. Οἱ περὶ αὐτὸν Εὐζῶνοι καὶ ὀπλίται, ὑπὸ τούτου ὀδηγούμενοι, διαπράττουν θαυμάσια. Συμβαίνει μὲν ἐν τῇ συλλήψει τῶν ἐνταλαματιῶν καὶ φυγοδίκων νὰ γίνεταί παρενόησις καὶ νὰ συλλαμβάνωνται ἀθῶοι· ἀλλ' αὕτη προέρχεται ἐξ ἐσφαλμένης ὑπιδείξεως τῶν προσώπων, καὶ παρὰ τὴν τῶν παραπόνων εἰσὶν οἱ καταδείκται. Βεβαίως γινώσκονται ἐν περιστάσεσι τοιαύταις παράπονα, ἀλλὰ τὸ εὐδαιμόνητον ἀποτέλεσμα καὶ ἡ εὐκρινὴς ἐνέργεια συγχωροῦσι ταῦτα· διότι καὶ τὰ χαρτοπαίγνια περιωρίσθησαν, καὶ οἱ ἀσυνειδήτοι ὀπλοφόροι τὰ μικροφάνα ὄπλα των ἐκρύψαν, καὶ ἐν ὀλίγοις λέξεσι ἐλπίζεται νὰ ἐπέλθῃ ἡ τάξις καὶ ἡ ἀσφάλεια ἐν τῷ τόπῳ, αἵτινες ἐγαλαρώθησαν ἐνεκὸν τῆς ἐλλείψεως τῆς ἀστυνομίας. Τ' ἀνωτέρω ἔγραψα πρὸς ἰσχυρίαν τοῦ κ. Ρεῖζη καὶ τῆς Διοικητικῆς Ἀρχῆς, ὑποστηρίζουσης αὐτὸν ὅσον αὐτῇ ἀνάγεται.

Ἐνταῦθα ἔχομεν καὶ νέον εἶδος κυνηγεσίας. Ἐν τῷ χωρίῳ Ἀγιάκκη κυνήγος τις ὑποθέτων τὸν σιδηρόδρομον διὰ τὸ μυθολογικὸν ὄρνειον Ρῶκ ἀπειρεῖστο νὰ τὸ φονεύσῃ, καὶ ἔσφιπτε βολὰς κατὰ τῆς διερχομένης ἐκεῖθεν ἀμαξοστοχίας. Καὶ τὸ μὲν ὄρνειον δὲν ἠδυνήθη νὰ φονεύσῃ, ἐπλήρωσεν ὁμοίως τὸν πόδα δυστυχῆ ἐπιβάτην, τὸ ὅποιον μαθὼν ἐλυπήθη, διότι, ὡς ἔλεγεν, ἐπίστευσεν, ὅτι τὸ ὄρνειον τούτο δὲν μετέφερον ἄνθρωποις.

Ἐνεκὰ τῶν βροχῶν τὸ Κατάκλων κατέστη ἀληθὲς τέναρος· ἀναδιδὸν δυσώσεις ἀναθυμιάσεις ἐνεκα καὶ τῶν διατομένων ἐκεῖσε ἀγελῶν χοίρων. Εὐελπιστοῦμεν ὅτι αἱ ὑπὸ τοῦ ἐπάρχου Τσακωνοπούλου δοθησάσι διαταγαὶ περὶ ἀπελάσεως ἐκεῖθεν τῶν ζῴων τούτων, θὰ ἐκτελεσθῶσι· διότι εἶναι ἄδικον ἐνεκα τούτου νὰ ὑποφέρωμεν. Μᾶς ἀρκεῖ ἡ λάσπη. Σημειώσατε δὲ, ὅτι εἰς τὸ ἐπίγειον τούτο δι' ὃ ἔδαπανήθησαν τόσα, δὲν ὑπάρχει εἰς φανὸς τὴν νύκτι, ὅπως μὴ ἐνθαρρύνωνται ἐκ τοῦ σκοτοῦς οἱ νυκτοκλέπται, καὶ οἱ λαθρέμποροι· διότι ὅσῃν δραστηριότητα καὶ ἂν δεικνύῃ ὁ τελῶνς κ. Βλασσαρίδης, δὲν δύναται ἐν τοιαύτῃ καταστάσει βεβαίως νὰ ἐργασθῇ ἀποτελεσματικῶς. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ δύναται πεποιθῶτως νὰ ἐκφράσῃ τῷ κ. τελῶνι εὐχαριστίας ἐπὶ τῇ ἀξιοπαλίῳ αὐτοῦ συμπεριφορᾷ, καὶ ταῖς εὐκολαῖς, ἃς παρέχει εἰς τὸ ἐμπόριον.

Ἡλεῖος

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΠΑΝΤΟΥ

Πιθηκολατρεία. Ἡ Μπεναρὲς εἶνε ἡ Ἁγία Πόλις τῶν Ἰνδιῶν. Ὅτι εἶνε ἡ Μέκκα διὰ τοὺς Μωαμεθανούς, ἡ Κερβελά διὰ τοὺς Σιχίτας, ἡ Ρώμη διὰ τοὺς Καθολικούς, ἡ Ἱερουσαλὴμ δι' ἡμᾶς, εἶνε ἡ Μπεναρὲς διὰ τοὺς Ἰνδοὺς. Κατ' ἔτος μεταβαίνουν ἐκεῖ προσκυνηταί, ὅπως καθ' ἡμέραν μεταβαίνουν εἰς τὸ ἀγίασμα τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς εἰς Κων(νού)πολιν, καὶ ἀγιάζονται οἱ πιστοὶ Ἰνδοὶ εἰς τὰ ὕδατα τοῦ Γάγγου. Λέγουσιν περὶ τοῦ νεροῦ αὐτοῦ, ὅτι καθαίρει ὅλας τὰς ἀμαρτίας ἀπὸ τῆς ψυχῆς, ὅπως τὸν κονιορτὸν ἀπὸ τοῦ σώματος. Εἶνε καθ' αὐτὸ παπαδούπολις, ὅλοι οἱ Βραχμᾶνες ἐκεῖ κατοικοῦσι. Πλήθος ναῶν, μετὰ ταῖς εὐμορφῆς ζωογλυφαῖς των, μεταξὺ δὲ τούτων τὸ μέγα τέμενος Ἀρουτσεμπέ, ἡ Ἁγία

Σοφία τοῦ Ἰνδικοῦ κόσμου, μεγαλοπρεπὲς οἰκοδόμημα ρυθμοῦ ἑλληνογοθικοῦ. Πλησίον αὐτοῦ εἶνε ὁ χρυσοῦς ναὸς, τοῦ ὁποῦν τὸ ἐσωτερικὸν εἶνε μὲ ἀληθῆ χρυσὸν στρωμένον, ὥστε ἡ ὅλη ἀξία του ὑπερβαίνει τὰ ἑκατομμύρια τῶν ἑκατομμυρίων. Ἄλλ' ὁ ἐθνικώτερος ναὸς ἐν Μπεναρὲς εἶνε ὁ πιθηκοναὸς, μάλιστα πιθηκοναὸς. Καὶ μὴ νομίσητε ὅτι οἱ Ἰνδοὶ εἶνε τὸ μωρότερον τῶν ἐθνῶν ἀπ' ἐναντίας εἶνε τὸ σοφώτερον. Ἄλλὰ τί ἀξιολατρευτώτερον ἀπὸ τὸν πιθηκον; χωρὶς νὰ ἦνε ἄνθρωπος, κάμνει τὸν ἄνθρωπον· χωρὶς νὰ ἦνε ζῶον, κάμνει τὸ ζῶον. Ὑψος ἐγαῖσμου καὶ μετριοφροσύνης. Διὰ τοὺς Ἰνδοὺς οἱ πιθηκες, ζῶντες ἐντὸς τοῦ Δάσους τῆς Δούργας, εἶνε τὰ ἅγια τῶν ἁγίων. Λατρεία θερμῆ ἀναπέμπεται πρὸς αὐτοὺς, λατρεία δακρυοστάλακτος, διότι ἀπὸ αὐτῶν περιμένει ὁ ἁμαρτωλὸς ἄνθρωπος ἄφεσιν ἀμαρτιῶν, καὶ ψυχικὴν σωτηρίαν. Ἀναριθμητοὶ πιθηκες μετακοῦσιν ἐντὸς τοῦ ναοῦ, ἀναριθμῶνται τῆς κολῶνες, ἐνθρονίζονται εἰς τὰ τέμπλον, κρεμῶνται εἰς τῆς καμπάνες, τρυπνοῦσι, ξαπλόνονται, ὀρθοστατοῦσι, χαιρετῶσι, κοιμῶνται. Ἡ εἰκὼν τῆν ὁποῖαν ἔχομεν ἀπέναντι ἡμῶν ἐκ τοῦ τελευταίου φυλλαδίου τοῦ Ἐκδιαφέροτος Φύλλου τῆς Βιέννης εἶνε περιεργαστή. Εὐφρέστερα μοῦτρα τῇ ἀληθείᾳ δὲν βλέπομεν πολὺ συχνὰ μεταξὺ τῶν διπλῶν. Ὅλοι φαίνονται κοροιδεῦντες τοὺς λάτρεις αὐτῶν. Ὅλοι νομίζουσι κρυφολογεῖν μὲ τὴν μωρίαν τῶν ὑπερτέρων αὐτῶν ἀνθρώπων. Μητέρες ἔχουσι παιδιὰ εἰς τὰς ἀγκάλας των. Πιθηκοὶ ὀρθοὶ ποιῶντες ρεβερέρτσες χαιρεστέρας ἀκολούθων τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν. Καὶ ἡ Λαιμαργία ζωγραφημένη εἰς ὅλας τὰς φυσιογνωμίας. Οἱ δὲ ἱερεῖς τροφοδοτοῦντες ὅλην αὐτὴν τὴν ἀπληστίαν. Ἡ τροφή των ἄλλως τε δὲν κοστίζει τίποτε εἰς τοὺς ἱερεῖς· ἃς εἶνε καλὰ οἱ προσκυνηταί, ὅλοι πηγαῖων φορτωμένοι μὲ δῶρα καὶ ἐπισκέπτονται τὸν ναὸν χιλιάδες καθ' ἑκάστην. Φαντασθῆτε πλέον τὸν βασιλεύοντα θόρυβον. Ἀφοῦ καλοχορτάσων, ἀρχίζουν καὶ θορυβοῦν, φωνάζουν, συρίζουν, μόνον ποῦ δὲν γελοῦν φανερὰ, διότι αὐτὸ τὸ κάμνουν ἀπὸ μέσα τους. Κατόπιν πιάνονται ἀναμεταξύ τους, ὡς θεοὶ ὅπου εἶνε.

Ὅλα αὐτὰ διόλου παράξενα δὲν μᾶς φαίνονται, διότι δὲν γνωρίζομεν ἄλλον τόπον ἡγεσιωτέρας πιθηκολατρίας, εἰμὴ τὰς Ἀθήνας. Ἄν θέλετε ἐρωτήσατε καὶ τὸν κ. Τρικούπην.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Πρακτορεῖον Χαδᾶ

Κοπεγγάγη, 28 Σεπτεμβρίου. Ἡ ἀναχώρησις τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Βασιλίσσης τῶν Ἑλλήνων ἀνεβλήθη ἐπ' ἄοριστον. Ὁ Τσάρος δὲν θ' ἀναχωρήσῃ εἰμὴ τὴν 11ην τοῦ Ὀκτωβρίου.

Παρίσιοι, 28 Σεπτεμβρίου. Φήμη διεδόθη ὅτι ὁ ἡγεμὼν τῆς Βουλγαρίας ἀνεχώρησεν incognito ἐκ Βοσφίας διὰ Βιέννην.

Φ ΟΙΤΗΤΗΣ ἐκ Θράκης, ἀριστα κατηρτισμένος, τελειόφοιτος τοῦ Γυμνασίου Ἀδριανουπόλεως καὶ φέρων πλεῖστα συστατικά τοῦ ἠθικωτάτου χαρακτήρος του ζητεῖ οικογένειαν ἐν ἣ νὰ διδάσκη διατελῶν οἰκότροπος· ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ γράφετόν μας.

Ο Ἱατρός-χειρουργὸς κύριος **Λούης** μετῴκησεν εἰς τὴν κατὰ τὴν ὁδὸν Σακράτους οἰκίαν του, ἀκριβῶς ὅπισθεν τῆς Δημαρχίας. Δέχεται δὲ ἐπισκέψεις ἀπὸ τῆς **7—8 π. μ.** καὶ ἀπὸ τῆς **2—4 μ. μ.**